

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 24C/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116200176
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8116200176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Ingrid Kalinákovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: V. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XX, v konaní o zaplatenie 356,71 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 312,12 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 84,96 Eur od 26.01.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6,25 Eur od 04.02.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 63,53 Eur od 04.03.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 11,64 Eur od 04.04.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6,62 Eur od 04.05.2013 do zaplatenia, s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 139,12 Eur od 04.06.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu v časti 44,59 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24,79 Eur od 04.03.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19,80 Eur od 04.04.2013 do zaplatenia, zamietá.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 02.12.2015 domáhal zaplatenia istiny vo výške 356,71 Eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 84,96 Eur od 26.01.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6,25 Eur od 04.02.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 88,32 Eur od 24C/2/2016-

04.03.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 31,44 Eur od 04.04.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6,62 Eur od 04.05.2013 do zaplatenia, s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 139,12 Eur od 04.06.2013 do zaplatenia. Zároveň požadoval náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. 105912187D100 o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telecom, a.s., a žalovaným, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a na cenu za poskytnuté služby vystavil a doručil žalovanému faktúru číslo XXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 25.01.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 84,96 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.02.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 6,25 Eur, faktúru číslo

7301821035 s dátumom splatnosti do 03.03.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 88,32 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.04.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 31,44 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.05.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 6,62 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.06.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 139,12 Eur . Keďže žalovaný neuhradil dohodnutú cenu za poskytnuté služby riadne a včas, dostal sa do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telecom, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 20.11.2014 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatených dlžných faktúr vo výške dlžnej istiny 356,71 Eur s príslušenstvom postúpená na žalobcu.

2. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.06.2016 vyjadril súhlas s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Podľa ust. § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „ CSP“) účinný od 01.07.2016 súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. V prejednávanej veci súd podľa § 297 písm. b) CSP vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože podľa názoru súdu ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur .

6. Podľa § 219 ods.3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.
24C/2/2016

7. Súd doručil žalovanému žalobu s prílohami a poučenie dňa 03.06.2016. Žalovaný nenavrhol vykonať žiadne dôkazy.

8. Súd verejne vyhlásil rozsudok dňa 04.10.2016 v pojednávacej miestnosti č. 206, pričom oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na Úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 28.07.2016 a zvesené z Úradnej tabule 05.10.2016 a na webovej stránke príslušného súdu .

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 14.12.2012, s Dodatkom, oznámeniami o postúpení pohľadávok zo dňa, faktúrami a zistil nasledujúci skutkový stav:

10. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telecom, a.s., uzavrel so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej mu poskytoval a sprístupnil verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telecom a.s. za podmienok stanovených zmluvou o pripojení, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu. Žalobca si uplatnil nezaplatenú cenu poskytnutých služieb vo výške 356,71 Eur. Konkrétne si žalobca uplatnil faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 25.01.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 84,96 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.02.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 6,25 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.03.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 88,32 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX B. dátumom splatnosti do 03.04.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 31,44 Eur , faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.05.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 6,62 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.06.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 139,12 Eur.

11. Právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ a žalovaný ako účastník uzavreli dňa 11.12.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Predmetom zmluvy bol program služieb 20 + 20 Viac.

12. Dňa 11.12.2012 uzavreli právny predchodca žalobcu so žalovaným dodatok k zmluve o pripojení so záväzkom prevádzkovateľa zabezpečiť predaj zľaveného zariadenia Samsung S58391 Galaxy ACE VE s dobou viazanosti 24 mesiacov, s programom služieb: Happy XS, s kúpnu cenou MT 169 Eur, výškou mesačnej splátky kúpnej ceny 6,62 Eur, s počtom mesačných splátok kúpnej ceny 24.

13. Keďže žalovaný za poskytnuté služby zo strany právneho predchodcu žalobcu neuhradil cenu služieb riadne a včas, za neuhradené služby právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 25.01.2013, ktorej dlžná suma predstavovala sumu 84,96 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.02.2013, ktorej dlžná suma predstavovala sumu 6,25 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.03.2013, ktorej dlžná suma predstavovala sumu 88,32 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.04.2013, ktorej dlžná suma predstavovala sumu 31,44 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 24C/2/2016

03.05.2013, ktorej dlžná suma predstavovala sumu 6,62 Eur, faktúru číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.06.2013, ktorej dlžná suma predstavovala sumu 139,12 Eur.

14. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručí účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia, to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

16. Podľa ods. 4 písm. b) účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a všeobecnými podmienkami a zaplatiť za poskytovanú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify a ak to povaha služby umožňuje aj na základe predloženia dokladov o vyúčtovaní.

17. Podľa § 43 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo:

a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu

b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení

c) odmietnuť uzavretie zmluvy o poskytnutí verejných služieb ak;

1. poskytovanie verejnej služby na požadovanom mieste alebo v požadovanom rozsahu je technicky neuskutočniteľné okrem poskytovania univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2, písm. a/ alebo by bolo možné len s vynaložením neprimerane vysokých nákladov,

2. záujemca o ňu nedáva záruku, že bude dodržiavať zmluvu preto, že je dlžníkom podniku alebo iného podniku alebo niektorí z týchto podnikov už predtým odstúpil od zmluvy s ním, alebo vypovedal s ním zmluvu,

3. záujemca nesúhlasí s podmienkami zmluvy o poskytnutí verejných služieb,

d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu;

1. jej zneužívanie, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplatenie splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmlúv o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty na určenie určenej na zaplatenie alebo

24C/2/2016

3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka, dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení,

e) požadovať od účastníka alebo jeho splnomocneného zástupcu pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní verejných služieb predloženie dokladu totožnosti vyhotoviť kópiu preukazu totožnosti alebo odčítať údaje z preukazu totožnosti elektronickými prostriedkami na účely overenia poskytnutých údajov účastníka podľa ods. 2, písm. b.

18. Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný;

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenie spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

19. Podľa § 44 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť predmetné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa OZ možno dojednať len v písomnej forme.

20. Podľa § 44 ods. 8 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik môže ustúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník:

- a) opakovane zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo taký zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobstaranosti,
- b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po ich splatnosti,
- c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo požíva také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí,
- d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej užívania,
- e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24C/2/2016

22. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., v zmysle § 3 ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

26. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

31. Podľa zmluvy sa mal predmetný právny vzťah s odkazom na ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom o elektronických komunikáciách. V slovenskom 24C/2/2016 právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom lex specialis ku lex generalis, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka). Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zjavné, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

32. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvu uzavretú medzi právny predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, keď priamo v zmluve je uvedené, že žalovaný ju uzatváral ako účastník - fyzická osoba nepodnikateľ, pričom obsah zmluvy, Všeobecných podmienok a tým aj samotného dojednanie režimu Obchodného zákonníka bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, ale taktiež aj s odkazom na príslušné ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý zákon je potrebné na daný vzťah aplikovať. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

33. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že 24C/2/2016

predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

34. V Slovenskom právnom poriadku vyplýva slovenským súdom povinnosť dodržiavať komunitárne právo z článku 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na základe ktorého sú sudcovia pri rozhodovaní viazaní medzinárodnou zmluvou podľa článku 7 ods. 2, t.j. zmluvou o Európskej únii, zmluvou o založení európskeho spoločenstva, ale aj ostatnými prameňmi primárneho práva Európskej únie.

35. Význam ochrany spotrebiteľov viedol zákonodarcu spoločenstva okrem iného k tomu, že v článku 6 ods. 1 smernice rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľskej zmluve uzatvorenej medzi predajcom, alebo dodávateľom a spotrebiteľom neboli záväzné pre spotrebiteľa. Ide o kogentné ustanovenie, ktoré s ohľadom na nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán smeruje k

nahradeniu formálnej rovnováhy, ktorú spotrebiteľská zmluva nastoľuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán skutočnou rovnováhou, ktorá medzi nimi môže znovu zaviesť rovnosť. Podľa článku 3 ods. 1 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

36. V ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, je zakotvený exemplifikatívny počet neprijateľných podmienok uvedených v spotrebiteľských zmluvách. Na základe smernice č. 93/2013 ES bol výpočet spresnený a doplnený zákonom č. 568/2007 Z.z.

37. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu, alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 smernice rady 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

38. Smernica zároveň v prílohe vypočítava členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v smernici má aj neprímeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa a s účinnosťou od 01.01.2008 bola neprímeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka.

39. Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení, súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola spotrebiteľská zmluva. Spotrebiteľ - žalovaná, v čase uzatvárania zmluvy nemala možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy s dodávateľom - žalobcom.

40. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok, a to neuhradením cien poskytnutých služieb tak, ako boli účtované v jednotlivých faktúrach, preto súd žalobe v časti o zaplatenie súm za poskytnuté nehlasové služby a mesačné poplatky vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 312,12 Eur predstavujúcej súčet súm za poskytnuté služby z faktúry číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 25.01.2013, z ktorej súd priznal žalovanú sumu 84,96 Eur; z faktúry číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.02.2013, z ktorej súd

24C/2/2016

priznal žalovanú sumu 6,25 Eur; z faktúry číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.03.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 88,32 Eur, z ktorej súd priznal 63,53 Eur; z faktúry číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.04.2013, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 31,44 Eur, z ktorej súd priznal 11,64 Eur; z faktúry číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.05.2013, ktorej súd priznal žalovanú sumu 6,62 Eur; z faktúry číslo XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 03.06.2013, z ktorej súd priznal žalovanú sumu 139,12 Eur. Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim pod dni, ktorý bol v tej ktorej faktúre označený ako deň splatnosti, dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na platenie úrokov z omeškania.

41. Predmetom konania bol žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie poplatku za obmedzenie služby - neplatenie ako bol uplatnený vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX v sume 16,50 Eur bez DPH, t.j.2 x 19,80 Eur s DPH. Súd má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaného hradiť žalobcovi vyúčtované poplatky, tak ako ich uplatnil žalobným návrhom a teda neunesol dôkazné bremeno, čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatkov, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, nepredložil a nepreukázal súdu, či skutočne došlo k prerušeniu, či obmedzeniu služby poskytovanej jeho právnym predchodcom, aké náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkony vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto má súd za to, že v tejto časti bola žaloba nedôvodná. Aj tu platí, že v danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti.

42. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty za nedodržanie doby splatnosti vo výške 1 x 4,99 Eur bez DPH, ktorú si žalobca uplatnil vo faktúre č. 7301821035, tak v danom prípade sa

jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatok za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienok a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v 24C/2/2016

uvedenej výške. V prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

43. Žalobca ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a ktoré spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. Zmluvná pokuta má však aj iný a to nežiadúci rozmer. Zmluvná pokuta neprímerane ukracuje spotrebiteľa. Súdna kontrola štandardných zmlúv je však postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom smernice ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán.

44. Do pozornosti dáva doplňujúce formálne oznámenie európskej komisie z 27.11.2008 č. 2007/2495 v ktorom sa okrem iného uvádza: „v tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že článok 4 ods. 1 smernica sa nezameriava na vôľu účastníkov, ale skôr na všeobecný pojem nekalých okolností. Tu sa odchyľuje od tradičnej zásady zmluvného práva ktorou je suverenita účastníkov pri prejave vôle. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je vzhľadom na dodávateľa, alebo predávajúceho v slabšej pozícii pokiaľ ide o schopnosť vyjednávať a úroveň jeho znalosti.“

45. Obligatornosť zásahu je opodstatnená ak spotrebiteľovi súd podľa procesného poriadku nemôže poskytnúť poučenie o hmotnom práve. Dôležitým je Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Oceáno Gruppo Editorial (C240/98) z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu pri nekalej podmienke: cieľ článku 6 smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce by sa nedosiahol keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe týchto podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa. V takých konaniach je aj reálne riziko, že spotrebiteľ o neznalosti práva nespochybňuje podmienku prednesenú proti nemu. Preto vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh.

46. Z uplatnenej sumy vo výške 356,71 Eur s príslušenstvom bolo súdom priznaných 312,12 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 84,96 Eur od 26.01.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6,25 Eur od 04.02.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 63,53 Eur od 04.03.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 11,64 Eur od 04.04.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6,62 Eur od 04.05.2013 do zaplatenia, s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 139,12 Eur od 04.06.2013 do zaplatenia. Súd žalobu v prevyšujúcej časti, to je v sume 44,59 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24,79 Eur od 04.03.2013 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19,80 Eur od 04.04.2013 do zaplatenia, zamietol.

24C/2/2016

47. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí v spojení s ustanovením

§ 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. V danom prípade každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010) a podľa procesného výsledku sporu v konaní bol úspešný žalobca v pomere 75 % a v tomto rozsahu súd rozhodol o jeho nároku na náhradu trov konania. Žalobcovi bola zo sumy 356,71 Eur s príslušenstvom priznaná suma 312,12 Eur s príslušenstvom z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 87,50 % a hrubý úspech žalovaného 12,50 %, teda konečný čistý úspech žalobcu je 75 % (87,50 - 12,50). V konečnom dôsledku znamená právo žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto pomerom percenta.

49. Toto rozhodnutie okresného súdu bolo vydané po 01.07.2016, t.j. za účinnosti "nového" procesného predpisu - zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, čomu zodpovedá i procesný postup a rozhodovanie okresného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Prešov) na Krajský súd v Prešove, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho 24C/2/2016

posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.